

NISÂ SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ey insanlar! Sizi, bir tek candan yaratan ve ondan eşini yaratıp, ikisinden de birçok erkek ve kadınları çoğaltan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını vererek birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan korkun ve akrabalık bağlarını kesmekten de sakının. Muhakkak ki Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.
2. Öksüzlere, rüşdüne erince mallarını verin. Temizi pis olanla değiştirmeyin. Öksüzlerin mallarını, kendi mallarınıza katarak yemeyin. Böyle yapmanız, büyük günahdır.
3. Eğer öksüz kızlarla evlendiğinizde, onlara adaletli davranmamak gibi bir endişeniz olursa, size helâl olan diğer hür kadınlardan, halinize göre; iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz. Eğer aralarında adaleti gözetememekten korkarsanız, o zaman bir tane ile veya sahip olduğunuz cariye ile yetinin. Adaletli hareket etmeye, bu (tek zevce) daha uygundur.
4. Evlendiğiniz kadınlara, mehirlerini gönül hoşluğu ile verin. Eğer kendi istekleri ile mehrin bir kısmını size bağışlarsa, ondan gönül rahatlığı ile faydalanın.
5. Korumanız için, Allah'ın, sorumluluğunuza bıraktığı yetim mallarını, düşünce yeteneği zayıf olan yetimlere emanet etmeyin. Ama bu mallarla, onların geçimini karşılayın. Onları; yedirin, giydirin ve kendilerine güzel söz söyleyerek nasihat edin.
6. Evlenme çağına gelinceye kadar, yetimleri gözetip deneyin. Eğer onların akılcı olgunlaştıklarını görürseniz, mallarını kendilerine teslim edin. Sakın onlar büyümeden, acele ile ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin. Zengin olan, onların malını yemekten çekinsin. Yoksul olan da, örfü göre yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğinizde, verdiğinizde dair şahitler bulundurun. Unutmayın ki, hesap görücü olarak Allah yeter.
7. Ana-babanın ve yakın akrabaların miras bıraktıklarından, erkeklere ve kadınlara pay vardır. Bunlar, az veya çok, Allah tarafından farz kılınmış bir paydır.
8. Miras bölüşülürken; mirasçı olmayan akrabalar, öksüzler ve yoksullar da hazır bulunursa, onlara da bir şeyler vererek kendilerini rızıklandırın ve gönüllerini alacak güzel söz söyleyin.
9. Öldükten sonra, arkalarında kendilerini koruyamayacak çocuklar bıraktıkları taktirde, onlara bir kötülük gelmesinden korkanlar, himayeleri altındaki yetimler için de aynı korkuyu taşısınlar. Böylece; Allah'tan sakınıp, yetimler hakkında gerçek ve doğru söz söylesinler.
10. Öksüzlerin mallarını haksız yere yiyenler, muhakkak ki, karınlarını ateşle doldurmuş olurlar. Çünkü onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir.
11. Allah size, çocuklarınızın miras taksiminde, erkeklerin payının kızların iki katı olmasını emretmektedir. Eğer bütün çocuklar kız olup sayıları da ikiden fazla ise,

bunlar için ölen kişinin bıraktığı mirasın üçte ikisi vardır. Eğer mirasçı bir tek kız ise, mirasın yarısı onundur. Eğer ölen kişi, ana ve baba ile birlikte çocuk da bırakmışsa, ana ve babadan her birinin mirastan payı altıda birdir. Şâyet, ölen kişinin çocuğu bulunmayıp, mirasçı olarak anne ve babası kalmışsa, anasının payı üçte birdir. Eğer, ölen kişinin kardeşleri varsa, anasının payı altıda birdir. Bu paylar, ölen kişinin yapacağı vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun ödenmesinden sonradır. Babalarınızdan ve çocuklarınızdan hangisinin fayda bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bütün bunlar, Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.

12. Eğer, hanımlarınızın çocuğu yoksa bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Onların çocuğu varsa, bıraktıkları mirasın dörtte biri sizindir. Bu paylar yapacakları vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Eğer sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şâyet çocuğunuz varsa, bıraktığınız mirasın sekizde biri onlarındır. Bu paylar, yapacağınız vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Eğer erkek veya kadın, birinci dereceden bir mirasçıya sahip olmayıp, bir tane, ana bir erkek veya kız kardeşi bulunursa, bunlardan her birinin payı altıda birdir. Eğer, ana bir kardeşlerin sayısı birden fazla ise, onlar üçte birde ortaktırlar. Bu paylar, zarar verici olmaksızın yapılacak vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah, herşeyi bilen, yarattıklarına çok yumuşak davranandır.
13. İşte bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, Allah onu, içinden ırmaklar akan, orada sürekli kalacağı cennetlere yerleştirir. İşte, en büyük kurtuluş ve saadet budur.
14. Kim Allah'a ve Resulüne isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu, sürekli kalacağı ateşe atar. Onun için, alçaltıcı bir azap vardır.
15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlar için, içinizden dört şahit getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, bu kadınları, ölünceye veya Allah onlara bir çıkış yolu gösterinceye kadar, evlerde hapsedin ve insanlarla görüştür-meyin.
16. Sizden fuhuş yapanların her ikisine de eziyet edin. Eğer pişman olurlar ve kendilerini ıslah ederlerse, onlara eziyet etmekten vazgeçin. Çünkü Allah, tevbeleri kabul eden ve çok merhamet edendir. (Bu iki âyetin hükümleri Nur suresinin başındaki âyetlerle nesh edilmiştir.)
17. Allah, bilmeden kötülük yapıp, sonra hemen pişmanlık duyanların tevbesini kabul eder ve onların günahlarını bağışlar. Allah, herkesin içini ve dışını hakkiyle bilir. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
18. Yoksa kötülükleri işleyip de, kendisine ölüm gelince: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbesi kabul edilmez. İşte Biz, onlar için can yakıcı bir azap hazırladık.

19. Ey iman edenler! Kocasını ölen akraba kadını miras yoluyla zorla almanız, size helâl değildir. Kadınlarınız açıktan bir fuhuş işlemeyince, verdiğiniz mehrin bir kısmını geri almak için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Hoşlanmasanız da, olabilir ki sizin hoşlanmadığınız bir şeyde Allah birçok hayır takdir etmiştir.
20. Eğer, eşinizden ayrılıp, başka bir kadınla evlenmek isterseniz, önceki yüklerle mehir vermiş de olsanız, ondan ufak bir şey bile geri almayın. O malı, bir iftira ve açık bir günah isnat ederek mi geri alacaksınız?
21. Birbirinizle içli dışlı olmuşken ve onlar da sizden nikâh ile kuvvetli bir söz almışken, verdiğiniz mehri nasıl geri alırsınız?
22. Cahiliye döneminde olduğu gibi, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Şüphesiz o, bir hayasızlık ve şiddetli bir kızgınlığa sebebi. O, ne kötü bir yoldu.
23. Size, şu kimselerle evlenmek haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, Halalarınız, teyzeleriniz, Erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, Sizi emziren sütanneleriniz, süt kız kardeşleriniz, Kayınvalideleriniz, kendileri ile zifafa girdiğiniz (birlikte olduğunuz) eşlerinizin daha önceki kocasından olmuş ve evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Eğer anneleri ile münasebette bulunmadıysanız üvey kızlarınızla evlenmenizde bir sakınca yoktur. Kendi öz oğullarınızın eşleri ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi bir arada almanız da haram kılındı. Ancak, daha önce geçen geçmiştir. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
24. Bir de, harp esiri olan cariyeleriniz hariç, evli kadınlarla evlenmeniz size haram kılındı. Bütün bunlar, Allah'ın üzerinize farz kıldığı hükümlerdir. Bunların dışındakilerle mehir vererek evlenmek istemeniz, iffetli yaşamak ve zina etmemek şartı ile size helâl kılındı. O halde, onlardan nikâh ile faydalanmanıza karşılık, mehirlerini verin. Mehir miktarı belirlendikten sonra, birbirinizi razı etmekte bir sakınca yoktur. Şüphesiz Allah, herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
25. Sizden, mü'min ve hür kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyenler, sahip olduğunuz mü'min cariyelerle, efendilerinin rızası ile evlensinler. Allah, sizin imanınızı daha iyi bilir. Onun katında hepiniz birsiniz. Öyle ise, sahiplerinin izni ile ve mehirlerini de örfeye göre vererek, cariyelerden; iffetli, zina etmeyen ve gizli dostlar da edinmeyenlerle evlenin. Cariyeler, evlendikten sonra fuhuş yaparlarsa, onlara hür kadınlara verilen cezanın yarısı vardır. Bu hükümler, içinizden sıkıntıya düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz, sizin için daha hayırlıdır. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
26. Allah; size bilmediklerinizi açıkça bildirmek, sizi, sizden önceki İbrahim ve İsmail'in yollarına iletmek ve tevbenizi kabul etmek ister. Allah, herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
27. Allah, sizin tevbelerinizi kabul etmek ister. Fakat nefsinin isteklerine uyanlar, sizin büsbütün yoldan çıkmanızı isterler.

28. Allah, din hususundaki ağır teklifleri, sizden hafifletmek istiyor. Çünkü insan, sabır ve tahammül bakımından zayıf yaratılmıştır.
29. Ey iman edenler! Birbirinizin mallarını, haram yollarla yemeyin. Ancak, karşılıklı rızaya dayanan bir ticaretle yemeniz helâldir. Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.
30. Kim, zulüm ve tecavüz ile bu yasakları yaparsa, yakında onu cehenneme atacağız. Bu, Allah'a göre çok kolaydır.
31. Eğer, yasaklandığınız büyük günahlardan sakınırsanız, küçük günahlarınızı örter ve sizi güzel bir makama yerleştiririz.
32. Bir de Allah'ın, bazınıza diğerinden fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklerin çalışıp kazandıklarından bir payı olduğu gibi, kadınların da çalışıp kazandıklarından bir payı vardır. Allah'tan lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah, herşeyi hakkiyle bilir.
33. Erkek ve kadından her birini; anne, baba ve yakın akrabaların bıraktıklarına mirasçı tayin ettik. Yemin sözleşmesi ile mirasçı kılınanların paylarını da verin. Şüphesiz Allah, herşeye şahittir.
34. Kocalar, eşlerinin yöneticisi ve koruyucusudurlar. Bunun sebebi, Allah'ın, bazı insanlara bazılarında daha fazla nimet vermesi ve bir de kocaların; (mehir verme, evin masraflarını yüklenme gibi) mali yükümlülüklerinin olmasıdır. İyi kadınlar; itaatli olanlar ve Allah'ın kendi haklarını koruduğu gibi, kocalarının yokluğunda onların haklarını koruyanlardır. Dik başlılığından usandığınız kadınlara gelince: Onlara öğüt verin. Vazgeçmezlerse, yatakta yalnız bırakın. Bunlar da fayda vermezse, artık yapacak bir şey kalmadığı için hafifçe vurun. Şâyet itaat ederlerse, başka kötü bir yol aramayın. Gerçekten Allah, çok yüce ve çok büyüktür.
35. Eğer, karı-kocanın ayrılacaklarından endişeliyseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin. Bunlar, barıştırmak isterlerse, Allah karı-kocaya uyum verir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır.
36. Yalnız Allah'a ibadet edin. O'na, hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya, babaya, yakın akrabaya, öksüzlere, yoksullara, yakın ve uzak komşuya, yol arkadaşlarına, garip ve yolculara, emriniz altında bulunan; köle, cariye, hizmetçi ve işçilere de güzel muamele edin. Şüphesiz Allah, kendini beğenen ve öğünüp duran kimseyi sevmez.
37. O cimrilik edenler, üstelik insanlara da cimriliği tavsiye edenler ve Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği nimetleri gizleyen nankörler (kâfirler) yok mu? İşte Biz, onlara perişan eden bir azap hazırladık.
38. Allah; Allah'a ve âhiret gününe iman etmeden, sırf gösteriş olsun diye mallarını harcayanları da sevmez. Kimin arkadaşı şeytan olursa, artık o, arkadaşların en kötüsüne düşmüş demektir.
39. Allah'a ve âhiret gününe inansalar ve Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan Allah yolunda harcasalar, sanki ne zararları olurdu? Allah, onların söz ve işlerini çok iyi bilir.

40. Şüphesiz Allah, hiç kimseye zerre kadar haksızlık etmez. Yapılan iyilik zerre kadar da olsa, onun sevabını kat kat artırır. Ayrıca, kendinden de büyük bir mükâfat verir.
41. Ey Resulüm! Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve Seni de onların üzerine şahit yaptığımız zaman, bakalım kâfirlerin hali nasıl olacak?
42. O gün; Allah'ı inkâr edip, Peygambere isyan etmiş olanlar, yerin dibine geçmek ve yerle bir olmak isterler. Hiçbir söz ve işlerini Allah'tan gizleyemezler.
43. Ey iman edenler! Siz; sarhoşken ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünup iken de - yolcu olanlar hariç- boy abdesti alıncaya kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız, biriniz tuvaletten gelmişse veya eşiniz ile münasebette bulunup da gusledecek su bulamamışsanız, o zaman temiz bir toprağa teyemmüm edin. Temizlenme niyetiyle yüzünüze ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.
44. Kendilerine, kitabı okuyup yazma imkânı verilen Yahudi âlimlerini görmedin mi? Onlar, sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.
45. Allah, düşmanlarınızı sizden çok daha iyi bilir. Gerçek bir dost ve yardımcı olarak Allah yeter.
46. Yahudilerden bir kısmı, Allah'ın kitabı Tevrat'daki Hz. Muhammed'e dair kelimeleri, Allah tarafından konuldukları yerlerinden değiştirirler, dillerini eğip bükerek dine saldırırlar ve: "Sözünü kulağımızla işittik, fakat kalbimizle isyan ettik. Dinle, işitmez olası ve bizi gözet" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik. Dinle ve bize de bak" deselerdi, kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri sebebiyle, kendilerini lânetlemiştir. Artık, onların pek azı iman ederler.
47. Ey Ehli Kitap! Gelin, kimi yüzleri enselerine çevirmeden (dümdüz yapmadan) veya cumartesi yasağını çiğneyenleri lânetlediğimiz gibi lânetlemeden, yanınızda bulunan Tevrat'ı tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu Kur'an'a iman edin. Allah'ın emri mutlaka gerçekleşecektir.
48. Şüphesiz Allah, kendisinin ortak koşulmasını affetmez. Diğer günahları ise, dilediği kimseler için bağışlar ve mağfiret buyurur. Kim Allah'a ortak koşarsa, gerçekten, pek büyük günah ile iftira etmiş olur.
49. "Cennete yalnız biz gireceğiz" diyerek, kendilerini temize çıkaran Yahudi ve Hıristiyanları görmedin mi? Öyle değil, ancak Allah dilediğini temize çıkarır. En küçük bir haksızlığa uğratılmazlar.
50. Bak! Nasıl da Allah'a yalan uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter.
51. Kendilerine kitabı okuyup yazma imkânı verilenleri görmedin mi? Onlar, putlara ve şeytana inanıyorlar. Ve Allah'ı tanımayanlar için de: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru yoldadır" diyorlar.
52. Bunlar, Allah'ın kendilerine lânet ettiği kimselerdir. Allah kimi lânetlerse, artık onun için hiçbir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onlar, Allah'ın mülküne ortak mıdır? Eğer öyle olsaydı, onlar, insanlara bir çekirdeğin zerresini bile vermezlerdi.
54. Yoksa onlar, Allah'ın lütuf ve kereminden, insanlara verdiği nimetleri mi kıskanıyorlar? Şüphesiz Biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmet vermiştik. Hem de onlara, büyük bir mülk ve egemenlik ihsan etmiştik.
55. O Yahudilerden bir kısmı, Hz. Muhammed'e iman etti, bir kısmı da O'ndan yüz çevirdi. O iman etmeyenlere, yakıcı bir azap olarak cehennem yeter.
56. Âyetlerimizi inkâr edenleri, cehennem ateşine atacağız. Derileri yandıkça, azabı tadıp durmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Allah, sürekli üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
57. İman edip, güzel iş ve hareketlerde bulunanları ise, içlerinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğiz. Orada, ebedi olarak kalacaklardır. Orada onlara, tertemiz eşler vardır. Onları, koyu gölgeler altında bulunduracağız.
58. Şüphesiz Allah, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman, adaletli olmanızı emreder. Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz Allah, herşeyi işiten, bütün yaptıklarınızı çok iyi görür.
59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan idarecilere de itaat edin. Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, aranızda anlaşamadığınız konuyu Allah'a ve Peygambere götürün. Bu, hem daha hayırlı, sonuç bakımından da daha güzeldir.
60. Resulüm! Sana indirilen Kur'an-ı Kerim'e ve senden önce indirilen kitaplara iman ettiklerini ileri sürenleri görmedin mi? Hakem olarak Tağut'a (şeytana) başvurmak istiyorlar. Halbuki onlar, onu inkâr etmekle emrolunmuşlardı. Fakat şeytan, onları iyice saptırmak istiyor.
61. Habibim! Onlara: "Allah'ın indirdiği Kur'an-ı Kerim'e ve Peygambere gelin" denildiğinde, münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.
62. Kendilerinin, isteyerek yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına bir felaket gelince, sana gelip: "Biz, iyilik etmek ve ara bulmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler.
63. Allah, onların kalplerinde olanı ve yalan yere yemin ettiklerini bilir. Onların özürlerini kabul etme. Öğüt ver ve onları etkileyecek güzel söz söyle.
64. Biz, hiçbir peygamberi, Allah'ın izni ile, itaat edilmekten başka bir amaçla göndermedik. Eğer onlar, kendilerine zulmettiklerinde, sana gelip de Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileselerdi, sen de onların bağışlanmasını isteyiverseydin, o zaman Allah'ı tevbeleri hakkiyle kabul edici ve çok merhametli bulurlardı.
65. Hayır! Rabbine yemin olsun ki onlar, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem yapıp, sonra verdiği karara içlerinde bir sıkıntı duymadan, tam olarak boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.

66. Eğer o münafıklara: “Kendinizi, cihad yaparak öldürün” veya “Yurtlarınızdan çıkın” diye emretmiş olsaydık, pek azı bu emri yerine getirirdi. Eğer onlar, verilen öğüdü tutsalardı, bu kendileri için daha hayırlı, imanlarının sağlamlığı bakımından da daha iyi olurdu.
- 67-68. Bu durumda Biz de onlara, tarafımızdan büyük bir mükâfat verir ve onları mutlaka doğru yolailetirdik.
69. Kim Allah’a ve peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği; Peygamberler, siddikler, şehitler ve salihlerle beraberdir. Onlar, ne güzel arkadaşlardır.
70. Bu lütuf, Allah’tandır. Herşeyi hakkıyla bilici olarak Allah yeter.
71. Ey iman edenler! Düşmana karşı savunma tedbirinizi alın. Düşmanlarınıza karşı bölük bölük veya birlikte savaşın.
72. İçinizde öylesi vardır ki, işi ağırdan alır. Başınıza bir felaket gelirse: “İyi ki Allah bana lütfetti de onlarla beraber harpte bulunmadım” der.
73. Ama Allah’tan size bir lütuf ve zafer erişir de savaşı kazanırsanız, o zaman da, sanki aranızda daha önce hiçbir tanışıklık yokmuş gibi: “Ah, ne olurdu. Ben de onlarla beraber olsaydım da, büyük ganimete konsaydım” der.
74. O halde, dünya hayatını vererek âhireti satın alacak olanlar, artık Allah yolunda savaşsın. Kim Allah yolunda savaşarak öldürülür veya galip gelirse, Biz ona pek büyük bir mükâfat veririz.
75. Hem size ne oluyor ki? Hicrete gücü yetmeyip, Mekke’de kuşatılmış olan çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar: “Ey Rabbimiz! Bizi, halkı zâlim olan bu şehirden çıkar. Yüce katından bize dost ve idareci gönder” diye dua edip dururken, Allah yolunda düşmanla cihad etmiyorsunuz.
76. İman edenler Allah yolunda, inkâr edenler ise şeytan yolunda savaşır. O halde siz, şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Şüphesiz, şeytanın hilesi zayıftır.
77. Evvelce kendilerine: “Ellerinizi muharebeden çekin, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin” denilen kimselere bakmaz mısınız? Şimdi onlara savaş farz olduğu halde, içlerinden bir kısmı Allah’tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korkuyla insanlardan korkarlar. Ve: “Ey Rabbimiz! Niçin savaşı bize farz kıldın. Ne olurdu, bize zaman tanımış olsaydın da, biraz daha yaşasaydık” derler.
- Resulüm! Sen onlara de ki: “Dünyanın menfaati pek azdır. Âhîret ise Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Siz, en küçük bir haksızlığa uğratılmayacaksınız.”
78. Siz nerede olursanız olun; şâyet sağlam kaleler içinde de olsanız; ölüm sizi bulur. Eğer münafık ve kâfirlere bir iyilik verilse, “Bu Allah’tandır” derler. Şâyet bir kötülükle karşılaşırsalar, “Bu senin yüzündendir” derler.
- Habibim! Söyle onlara: “Hepsi Allah’tandır”. Böyle iken, bu topluma ne oluyor ki, kendilerine söylenen sözü anlamaya çalışmıyorlar?

- 79.** Ey insan! Sana gelen her iyilik Allah'tan, yine sana gelen her kötülük kusurundan dolayı kendindedir. Habibim! Biz seni, bütün insanlara peygamber olarak gönderdik. Buna şahit olarak Allah yeter.
- 80.** Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, bilsin ki, Biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.
- 81.** Onlar, senin yanındayken: "Peki, itaat ettik" derler. Fakat yanından ayrıldıklarında, onlardan bir grup, geceleyin senin söylediklerinin aksini planlarlar. Allah, onların neler planladıklarını yazıyor. Artık, sen onlara aldırma, Allah'a güven, vekil olarak Allah yeter.
- 82.** Onlar Halâ, Kur'an'ı gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer Kur'an, Allah'tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı, onda mutlaka birbirini tutmayan birçok çelişki bulurlardı.
- 83.** O münafıklara, iman ordusunun emniyet veya korku ile ilgili bir haberi geldiğinde; onu hemen yayarlar. Halbuki o haberi Peygambere ve Mü'minlerden olan yöneticilere götürselerdi, bunun ne olduğunu anlar ve bilirlerdi. Eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, pek azınız dışında çoğunuz şeytana uymuştunuz bile.
- 84.** Resulüm! Artık, Allah yolunda savaş. Sen, sadece kendinden sorumlusun. Mü'minleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah, inkâr edenlerin gücünü kırar. Allah; daha güçlü, cezası daha şiddetlidir.
- 85.** Kim güzel bir işe aracılık ederse, onun o işin sevabından bir payı vardır. Kim de kötü bir işe aracılık ederse, onun da onun günahından bir payı olur. Allah, herşeyin karşılığını verir.
- 86.** Size selâm verildiğinde, ondan daha güzeli ile veya aynisiyle karşılık verin. Şüphesiz Allah, herşeyi hakkiyle hesap edendir.
- 87.** Allah birdir, Ondan başka ilah yoktur. O, geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde, sizi bir araya toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?
- 88.** Ey Mü'minler! Size ne oluyor ki, münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz. Halbuki Allah, işledikleri günah sebebi ile onları baş aşağı etmiştir. Allah'ın saptırdığını siz mi doğru yola ileteceksiniz? Habibim! Sen, O'nun saptırdığına çıkış yolu bulamazsın.
- 89.** Onlar, sizin de kendileri gibi inkâr etmenizi ve böylece inkârda onlarla eşit olmanızı isterler. Artık onları, Allah yolunda hicret edinceye kadar dost edinmeyin. Eğer İslâm'dan ve hicretten yüz çevirirlerse, onları yakalayıp, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin.
- 90.** Ancak, sizinle anlaşma yapan bir topluma sığınanlar veya ne size, ne de kendi toplumuna karşı savaşmayı içlerine sindiremeyerek size gelenler hariç. Çünkü Allah dileseydi, onları da sizin başınıza belâ ederdi de, sizinle savaşarlardı. Eğer onlar, sizden uzak durur, sizinle savaşmaz ve size barış teklif ederlerse, Allah, onlara saldırmanıza izin vermez.

- 91.** Bir de, münafıklardan diğ er bir grup vardır ki, onlar, mü'min görünüp sizden, kâfir görünüp kendi kavimlerinden emin olmak isterler. Ama, ne zaman; fitneye, küfre, Őirke, savaş ve ihtil le  ağrılısalar, fena halde baş aşağı dalarlar. Eğer onlar; sizden çekinmez, antlaŐmaya yanaŐmaz ve ellerini sizden çekmezlerse, onları yakalayın ve nerede bulursanız öldürün.  ylelerine karşı, size tam bir yetki verdik.
- 92.** YanlıŐlık dışında, bir mü'min bir mü'mini asla öldüremez. Kim, bir mü'mini yanlıŐlıkla öldürürse, mü'min bir köle veya cariyeyi hürriyetine kavuŐturması ve ölenin ailesine diyet vermesi gerekir. Ancak, mirasçılar bağışlarsa o başka. Eğer  len kimse mü'min olup düşman toplumdansa ise, öldürenin mü'min bir köle azat etmesi gerekir. Eğer  len sizinle aralarında antlaşma bulunan bir toplumdansa ise, ölenin ailesine bir diyet vermek ve mü'min bir köle azat etmek gerekir. Bunları bulamayan kimse, Allah tarafından tevbesinin kabul  için aralıksız iki ay oruç tutar. Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 93.** Kim bir mü'mini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedi olarak kalacağı cehennemdir. Allah; ona gazap etmiş, l netlemiŐ ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.
- 94.** Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınızda, mü'mini k firden ayırmak için, iyice araŐtırın. Size İslâm sel mı verene, dünya hayatının geçici menfaatini gözeterek: "Sen mü'min değilsin" demeyin.  nk  Allah'ın yanında çok ganimetler vardır. Daha önce siz de onlar gibiydiniz. Bir kelime-i Őahadet ile Müslüman oldunuz. Sonra Allah, size lutfetti de, canınızı ve malınızı emin kıldı. İmanınızı k kleŐtirdi. O halde, imanını a ıklayanları reddetmeyin, araŐtırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkiyle haberdardır.
- 95.** Mü'minlerden özürsüz cihaddan geri kalanlar, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenlerle bir olmazlar. Allah, malları ve canlarıyla savaŐanları, derece itibariyle, oturup geride kalanlardan üstün kılmıŐtır. Gerçi Allah, hepsine de cenneti vadetmiŐtir. Fakat Allah, mücahitlere, oturanların üzerinde bir mükâfat vermiŐtir.
- 96.** Mücahitler, Allah tarafından; dereceler, mağfiret ve rahmetle üstün kılınmıştır. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 97.** Melekler, Mekke'den hicret farz kılındığında, hicrete gücü yettiği halde, emre uymayıp kâfirlerle birlikte kalarak nefislerine zulmedenlerin canını alırken: "Siz ne haldeydiniz, dininiz için ne yapıyordunuz?" diye sorarlar. Onlar da: "Biz, bulunduğumuz yerde elinden bir Şey gelmeyen zayıf kimselerdik" derler. Melekler: "Allah'ın arzı geniş değil miydi, siz de hicret etseydiniz ya?" derler. Artık onların varacağı yer cehennemdir. O, ne kötü bir varıŐ yeridir.
- 98.** Ancak; gerçekten aciz, zayıf, çaresiz ve hicret etmeye imkân bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar bundan hariçtir.
- 99.** Umulur ki Allah, bu kimseleri affeder. Allah, çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.

- 100.** Kim, Allah yolunda hicret ederse, gidecek yer de bulur, imkân da. Kim, Allah'a ve Resulüne hicret etmek düşüncesiyle evinden çıkar da, sonra ölürse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 101.** Yeryüzünde yolculuğa çıktığınızda, kâfirlerin size kötülük yapmasından korkarsanız, namazı kısaltmanızda bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin için apaçık bir düşmandır.
- 102.** Resulüm! Savaşta, mü'minler arasında namaz kıldırırken, onlardan bir kısmı seninle beraber namaza dursun ve silâhlarını da yanlarına alsınlar. Onlar, secde ettikten sonra geri çekilip de düşman karşısında savaşırken, yerlerine namaz kılmamış olanlar gelsin. Onlar da, tedbirli ve yanlarına silâhlarını alarak seninle beraber namaz kılsınlar. Kâfirler, siz silâhlarınızdan ve eşyanızdan habersiz bulunduğunuz anda üzerinize ani baskınla saldırmak isterler. Yağmur sebebiyle zor durumda olduğunuz veya hastalandığınız taktirde, silâhlarınızı uygun bir yere bırakmanızda günah yoktur. Bununla beraber, tedbirinizi alın. Muhakkak ki Allah, kâfirler için hor ve hakir edici bir azap hazırlamıştır.
- 103.** Namazı bitirdiğinizde; ayakta, otururken veya yatarken, hangi halde bulunursanız bulunun, Allah'ı anmaya devam edin. Tehlikeden emin olduğunuzda, namazı gereği gibi kılın. Şüphesiz namaz, mü'minlere belli vakitlerde farz kılınmıştır.
- 104.** Düşmanların peşini takip etmekte gevşek davranmayın. Eğer siz acı çekiyorsanız, onlar da sizin gibi acı çekiyorlar. Üstelik siz onların ümit etmediği şeyi Allah'tan ümit ediyorsunuz. Allah ise, herşeyi hakkiyle bilen, her işini hikmetle yapandır.
- 105.** Kur'an'ı sana, insanlar arasında Allah'ın bildirdiği şekilde hükmetmen için, hak olarak indirdik. Sakın hainlerin tarafını tutarak, onların savunucusu olma.
- 106.** Allah'tan bağışlanmanı dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.
- 107.** Kendilerine hainlik edenleri savunma! Muhakkak ki Allah, hain günahkârları sevmez.
- 108.** Bunlar, yaptıklarını insanlardan gizlerler de, Allah'tan gizlemezler. Halbuki Allah, geceleyin, istemediği şeyi konuşup planlarken, onları görüp işitiyordu. Allah, onların yaptıklarını ilmiyle kuşatmıştır.
- 109.** Haydi diyelim ki, dünya hayatında onları savundunuz. Peki, kıyamet gününde Allah'a karşı onları kim savunacak. Ya da, kim onlara vekil olacak?
- 110.** Kim bir kötülük yapar veya nefesine zulmeder de, sonra Allah'tan bağışlanmasını isterse, Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olarak bulur.
- 111.** Kim bir günah işlerse, onu ancak kendi aleyhine işlemiş olur. Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 112.** Kim bir hata ve günah işler de, sonra onu suçsuz birinin üzerine atarsa, şüphesiz o, büyük bir iftira atmış ve açık bir günah yüklenmiş olur.

- 113.** Resulüm! Eğer, Allah'ın sana lütuf ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup, seni saptırmaya çalışırdı. Halbuki onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar. Sana hiçbir zarar veremezler. Çünkü Allah, sana Kur'an'ı ve hikmeti indirdi. Ve sana, evvelce bilmediğin şeyleri öğretti. Allah'ın, senin üzerindeki lütuf ve yardımı çok büyüktür.
- 114.** Hainlerin gizli konuştuklarının çoğunda hayır yoktur. Ancak; sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı yahut insanların arasını düzeltmeyi emreden kimse, bunun dışındadır. Kim bunları Allah rızası için yaparsa, yakında ona büyük bir mükâfat vereceğiz.
- 115.** Kim kendisine doğru yol belli olduktan sonra; peygambere karşı çıkar, mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu, o yolda bırakır ve âhirette de cehenneme atarız. Orası, ne kötü bir gidiş yeridir.
- 116.** Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasının günahını bağışlamaz. Bunun dışında, dilediği kimseyi bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa, gerçekten o, derin bir sapıklığa düşmüştür.
- 117.** Müşrikler, Allah'ı bırakıp bir takım dişi isimler verdikleri (Lat, Menat, Uzza gibi) putlara taparlar. Böylece, inatçı şeytana tapmış olurlar.
- 118-119.** Allah, şeytanı lânetledi. O da: "Yemin olsun ki, Senin kullarından belirli bir pay alacağım. Onları, mutlaka saptırıp, boş kuruntulara sevk edeceğim. Onlara emredeceğim de, putlara adamak üzere hayvanların kulaklarını kesip yaracaklar. Putlaştırarak ve aslından çıkararak, Allah'ın yarattığını değiştirecekler" dedi. Kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, şüphesiz o, apaçık bir zarara uğramış olur.
- 120.** Şeytan, onlara söz verip umutlandırır, olmayacak kuruntulara sevk eder. Şeytanın onlara verdiği söz, aldatmadan başka bir şey değildir.
- 121.** İşte, onların varacağı yer cehennemdir. Oradan, kaçacak bir yer de bulamazlar.
- 122.** İman edip güzel işler yapanları da, içlerinden ırmaklar akan cennetlere yerleştiririz. Orada, sonsuza kadar kalırlar. Bu, Allah'ın gerçek sözüdür. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?
- 123.** Ey Müslümanlar! İş; sizin putlardan yardım görme kuruntunuza ve Ehli Kitab'ın cennette olmaları kuruntusuna göre değildir. Kim kötülük yaparsa onunla cezalandırılır. O, Allah'tan başka dost ve yardımcı da bulamaz.
- 124.** Erkek veya kadın, kim mü'min olarak güzel iş yaparsa, işte onlar cennete girerler ve kendilerine zerre kadar haksızlık yapılmaz.
- 125.** Din bakımından; iyilik yaparak kendisini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in Hanif dinine uyan kimseden daha güzel kim olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.
- 126.** Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah'ın ilim ve kudreti herşeyi kuşatmıştır.
- 127.** Resulüm! Kadınlar hakkında senden fetva istiyorlar.
De ki: "Onlar hakkındaki fetvayı, size Allah açıklıyor. Bu fetva; kendilerine verilmesi gereken mirası vermeden nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlar ve bir de çaresiz

çocuklarla, yetimlerin işlerinde adaleti yerine getirmeniz hususunda kitapta size okunan hükümlerdir. Yapacağınız her hayrı elbette Allah bilir.”

- 128.** Eğer bir kadın, kocasının kendisinden uzaklaşıp yüz çevirmesinden endişe ederse, o taktirde antlaşma yaparak aralarını düzeltmelerinde ikisi için de bir günah yoktur. Barışmak, elbette daha hayırlıdır. Zaten nefislerde kıskançlık vardır. Ey kocalar! Eğer iyi geçinir ve kadınların hakkını çiğnemekten sakınırsanız, bilin ki Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.
- 129.** Ey Kocalar! Ne kadar istesenez de, kadınlar arasında adaleti sağlamaya gücünüz yetmez. Öyle ise, birine meyledip de diğerini kocasızmış gibi bırakmayın. Eğer geçmiş hatalarınızı düzeltir ve adaletsiz davranmaktan sakınırsanız, şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 130.** Eğer karı-kocanın arasını düzeltmek mümkün olmaz da ayrılırlarsa, Allah, onların ikisini de geniş lütfu ile muhtaç bırakmaz. Allah, lütfu geniş olan, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 131.** Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Şüphesiz Biz, sizden önce Ehli Kitaba ve size: “Allah'tan korkun” diye tavsiyede bulduk. Eğer inkâra sapar da nankörlük ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah, hiçbir şeye muhtaç değil, her türlü övgüye lâyık olandır.
- 132.** Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuluna, güvenilip dayanılacak vekil olarak Allah yeter.
- 133.** Ey insanlar! Eğer Allah dilerse sizi yok eder, yerinize başkalarını getirir. Allah'ın buna gücü yeter.
- 134.** Kim dünya nimetini isterse, bilsin ki, dünya ve âhiret nimeti Allah katındadır. Allah, herşeyi işiten ve çok iyi görendir.
- 135.** Ey iman edenler! Kendinizin, ana-babanızın ve yakın akrabanızın aleyhine de olsa, adaleti ayakta tutan hakimler ve yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olun. Şahitlik yaptığınız kişi, zengin veya fakir de olsa, siz doğruluktan ayrılmayın. Allah, onlara sizden daha yakındır. O halde, hevesinize uyararak adaletten ayrılmayın. Eğer şahitlik ederken, ağzınızı eğip bükerek, gerçeği olduğu gibi söylemekten çekinir veya şahitlikten kaçarsanız, iyi bilin ki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.
- 136.** Ey iman edenler! Allah'a, Resulü Muhammed'e, O'na indirdiği Kur'an'a ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim; Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve âhiret gününü inkâr ederek kâfir olursa, şüphesiz ki o, haktan uzak bir sapıklıkla yoldan çıkmış olur.
- 137.** Yahudilerden Hz. Musa'ya iman edip, sonra buzağıya taparak inkâr eden, sonra tevbe ederek tekrar Tevrat'a iman eden ve tekrar Hz. İsa'yı inkâr eden, sonra da Hz. Muhammed'i tanımayıp inkârda ileri gidenleri, Allah bağışlamayacak ve doğru yola da iletmeyecektir.

- 138.** Habibim! Münafıklara, kendileri için can yakıcı bir azap olduğunu müjdele.
- 139.** Çünkü onlar, mü'minleri bırakıp kâfirleri dost edinenlerdir. Yoksa onlar, kâfirlerin yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Halbuki bütün izzet ve şeref, yalnız Allah'ındır.
- 140.** Allah size, Kur'an'da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini veya onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri sürece, o kâfirlerle beraber oturmayın. Aksi halde, siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.
- 141.** O münafıklar, sizi gözetleyip duruyor. Eğer size, Allah tarafından bir zafer nasip olursa: "Biz de sizinle birlikte değil miydik?" derler. Şâyet zafer kâfirlere nasip olursa, bu defa kâfirlere: "Biz size üstünlük sağlayıp, mü'minlerden korumadık mı?" derler. Artık Allah, kıyamet günü sizinle münafıklar arasında hükmünü verecek ve kâfirlere, mü'minlere karşı üstünlük fırsatı vermeyecektir.
- 142.** Doğrusu münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışıyorlar. Halbuki, kendi hileleri ile onları aldatan Allah'tır. Onlar; Namaza kalktıklarında üşene üşene kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'ı da pek az hatırlarlar.
- 143.** O münafıklar, küfürle iman arasında bocalayıp dururlar. Ve ne mü'minlere yar olurlar, ne de kâfirlere. Resulüm! Artık Sen, Allah'ın saptırdığı bu kimseyi, hidâyete eriştirecek bir yol bulamazsın.
- 144.** Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp kâfirleri dost edinmeyin. Yoksa kendi aleyhinizde, Allah'a açık bir delil mi sunmak istiyorsunuz?
- 145.** Şüphesiz münafıklar, cehennemden en alt tabakasındadırlar. Sen, onlar için hiçbir yardımcı da bulamazsın.
- 146.** Ancak; tevbe edenler, hallerini düzeltenler, Allah'a sınımsız sarılanlar ve Allah için dinlerine samimi olarak bağlananlar bunun dışındadır. İşte bunlar, mü'minlerle birlikte. Allah, mü'minlere büyük bir mükâfat verecektir.
- 147.** Siz, Allah'ın nimetlerine şükreder ve iman ederseniz, Allah sizi ne diye cezalandırsın ki? Allah, şükredenlerin mükâfatını kat kat veren ve herşeyi bilendir.
- 148.** Allah, çirkin bir sözün açıkça söylenmesini ve bir kötülüğün açıklanıp yayılmasını sevmez. Ancak, zulme uğrayan kimsenin durumu başkadır. Zulme uğrayan kimse, zâlime söyleyebilir. Allah, herşeyi işiten ve çok iyi bilendir.
- 149.** Siz, bir iyiliği açık veya gizli yapsanız yahut bir kötülüğü affedecek olsanız, Allah onu bilir ve karşılığını verir. Muhakkak ki Allah, gücü yettiği halde çok bağışlayandır.
- 150.** Onlar, Allah'ı ve peygamberlerini inkâr ederler. Allah'ı tanıdıklarını iddia edip peygamberlerini tanımayarak, Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isterler. Ve onlar: "Peygamberlerin kimine inanır, kimini inkâr ederiz" derler. İmanla küfür arasında bir yol tutmak isterler.
- 151.** İşte onlar, gerçek kâfirlerdir. Biz, kâfirler için acıklı bir azap hazırladık.

- 152.** Allah'a ve Peygamberlerine iman edip, onlardan birini diğlerinden ayırmayanlara gelince, işte Allah, onlara kıyamette mükâfatlarını verecektir. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 153.** Resulüm! Ehli kitap (Yahudiler), gökten kendilerine bir kitap indirmeni istiyorlar. Onlar, bundan daha büyüğünü Musa'dan istemişler ve "Bize Allah'ı apaçık göster" demişlerdi. Zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra, kendilerine apaçık deliller gelmişken, buzağıyı tanrı edindiler. Biz, onların bu günahını da tevbe ettikleri için affettik. Musa'ya da açık deliller verdik.
- 154.** Tevrat'a gerçekten inanacaklarına dair onlardan söz almak için, Tur dağına üzerlerine kaldırıp, başlarına indirmekle korkuttuk. Onlara: "O şehrin kapısından secde ederek girin" ve "Cumartesi günleri için size konmuş av yasağını çiğnemeyin" dedik ve onlardan kuvvetli bir söz aldık.
- 155.** Fakat verdikleri sözden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberlerini öldürmeleri ve "Kalplerimiz senin sözüne kapalıdır" demelerinden dolayı, onlar lânetlenmiştir. Allah, onların kalplerini inkârları sebebiyle mühürlemiştir. Pek azı hariç, artık onlar iman etmezler.
- 156-157.** Bir de o Yahudiler; İsa'yı inkâr ettikleri, Meryem'e büyük bir iftirada buldukları ve "Allah'ın Resulü Meryem oğlu İsa'yı biz öldürdük" dedikleri için lânete uğradılar. Oysa O'nu, ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler. Fakat, başkası O'na benzetildi de onu öldürdüler. İhtilâfa düşen Yahudi ve Hıristiyanlar, İsa'yı öldürüp öldürmedikleri hususunda tam bir şüphe içindedirler. Onların, bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece, zanna uymaktadırlar. Onu, kesinlikle öldürmediler.
- 158.** Allah, gerçekte onu kendi huzuruna yükseltti. Şüphesiz Allah, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 159.** Ehli Kitaptan hiçbir kimse yoktur ki, ölmeden önce İsa'ya inanmış olmasın. Ancak, (zamanında inanmadıkları için) kıyamet gününde İsa onlara, aleyhte şahitlik edecektir.
- 160-161.** Yahudilerin; zulmetmeleri, birçok kimseyi Allah yolundan çevirmeleri, (Tevrat'ta yasaklanmasına rağmen) faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri yüzünden, daha önce kendilerine helâl kılınan temiz ve iyi şeyleri onlara haram kıldık. Onlardan kâfir olanlara da, pek acı bir azap hazırladık.
- 162.** Fakat Ey Muhammed! Bu Ehli Kitaptan ilimde derinleşmiş olanlar ve doğru iman sahibi bulunanlar; hem Sana indirilen Kur'an'a, hem de Senden evvel indirilmiş olan kitaplara iman ederler. Onlardan; namazlarını dosdoğru kılanlar, zekâtlarını verenler, Allah'a ve âhiret gününe inananlar var ya? İşte bunlara, büyük bir mükâfat vereceğiz.
- 163.** Resulüm! Biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi,

Sana da vahyettik. Nitekim İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyetmiş, Davud'a da Zebur'u vermiştik.

- 164.** Öyle peygamberler gönderdik ki, kıssalarını daha önce Sana bildirdik. Yine öyle peygamberler de göndermiştik ki, Sana onların kıssalarını haber vermedik. Allah, Musa'ya da hitap etti.
- 165.** Biz, peygamberleri; peygamberlerden sonra insanların, Allah'a karşı bahaneleri olmasın diye, rahmet müjdecileri ve azap habercileri olarak gönderdik. Allah; mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 166.** Bununla beraber Allah, sana indirdiği Kur'an'ı kendi ilmiyle indirdiğine şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ederler. Hakiki şahit olarak Allah yeter.
- 167.** İnkâr edip kâfir olanlar ve insanları Allah yolundan alıkoyan kimseler, Haktan pek uzak bir sapıklıkla doğru yoldan ayrılmışlardır.
- 168-169.** İşte o inkâr edip kâfir olanları ve zulmedenleri, Allah ne bağışlayacak, ne de cehennemden başka bir yola eriştirecektir. Onlar, cehennemde ebedi olarak kalacaklardır. Bu ise, Allah'a çok kolaydır.
- 170.** Ey insanlar! Hiç şüphesiz, Rabbinizden size, hakkı getiren bir peygamber gelmiştir. O halde, kendi iyiliğiniz için O'na iman edin. Eğer inkâr ederseniz, bilin ki, göklerde ve yerde olan herşey Allah'ındır. Allah ise, herşeyi hakkiyle bilir. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 171.** Ey Ehli Kitap! Dininizde, haddi aşıp taşkınlık yapmayın. Allah hakkında, ancak doğru olanı söyleyin. Muhakkak ki Meryem oğlu Mesih İsa, Allah'ın peygamberi ve kelimesidir. Allah'ın, "Ol" emri ile varedip, Allah tarafından Cebrail vasıtasıyla Meryem'e ulaştırılmış bir ruhtur. Artık, Allah'a ve Peygamberlerine hakkiyle iman edin. "Allah üçtür" demeyin. Bundan vazgeçin, sizin için hayırlı olan budur. Allah, ancak tek bir ilâhtır. O, evlat edinmekten uzaktır. O'nun şanı yücedir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Vekil ve şahit olarak Allah yeter.
- 172.** Mesih İsa ve meleklerin en büyükleri, Allah'a kul olmaktan çekinmezler. Kim Allah'a kul olmaktan çekinir ve bunu kibrine yediremezse elbette Allah, onların hepsini kıyamet gününde huzuruna toplayacaktır.
- 173.** Fakat inanıp güzel işler yapanlara gelince; onların mükâfatlarını eksiksiz ödeyecek ve onlara lütfundan daha fazlasını verecektir. Amma, Allah'a kul olmaktan çekinip büyüklük taslayanlara da, şiddetli bir şekilde azap edecek ve onlar, Allah'tan başka kendilerine dost ve yardımcı bulamayacaklardır.
- 174.** Ey insanlar! Size Rabbinizden, mucizelerle yol gösteren peygamber geldi. Sizin için, dünya ve âhiretinizi aydınlatıcı nur olan Kur'an'ı indirdik.
- 175.** Allah'a iman edip, Ona sınıksız sarılanlara gelince, Allah, onları kendisinden bir rahmet ve nimete eriştirecek ve onları, kendi rızasına ulaştıran dosdoğru bir yola hidâyet edecektir.

176. Habibim! Babası ve çocuğu olmayanın mirası hakkında, senden dinin hükmünü istiyorlar.

De ki: “Allah, kelâle (babası ve çocuğu olmayan) için size şöyle fetva veriyor: Eğer bir erkek ölür, çocuğu da bulunmazsa, geride kalan bir kız kardeşi mirasın yarısını alır. Eğer, kız kardeş çocuk bırakmadan ölür de, geride mirasçı olarak bir erkek kardeşi kalırsa, o erkek kardeş mirasın tamamını alır. Eğer, iki kız kardeş mirasçı olursa, erkek kardeşin bıraktığı mirasın üçte ikisi onlarındır. Eğer mirasçılar hem erkek, hem kız kardeş ise, erkeğe iki kız hissesi vardır. Allah, şaşırırsınız diye dinin hükümlerini size böylece bildiriyor. Allah, herşeyi hakkiyle bilendir.”